31993L0096

SMERNICA RADY 93/96/EHS
z 29. októbra 1993
o práve študentov na pobyt

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na článok 7 ods. 2 tejto zmluvy,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

v spolupráci s Európskym parlamentom ([2]),

so zreteľom stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže článok 3 písm. c) zmluvy stanovuje, že činnosti spoločenstva budú v súlade so zmluvou zahrňovať zrušenie prekážok brániacich voľnému pohybu osôb v rámci členských štátov;

keďže článok 8a zmluvy stanovuje, že vnútorný trh má byť ustanovený do 31. decembra 1992; keďže vnútorný trh predstavuje územie bez vnútorných hraníc, na ktorom je v súlade s ustanoveniami zmluvy zabezpečený voľný pohyb tovarov, osôb, služieb a kapitálu;

keďže v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora zakazujú články 128 a 7 zmluvy akúkoľvek diskrimináciu štátnych príslušníkov členských štátov v rámci spoločenstva vo vzťahu k prístupu k odbornému vzdelaniu; keďže možnosť prístupu štátneho príslušníka jedného členského štátu k odbornému vzdelaniu v inom členskom štáte implikuje právo tohto štátneho príslušníka na pobyt v tomto inom členskom štáte;

keďže by sa na zabezpečenie prístupu k odbornému vzdelaniu mali stanoviť podmienky umožňujúce účinný výkon tohto práva na pobyt;

keďže právo na pobyt pre študentov tvorí súčasť súboru súvisiacich opatrení určených na podporu odborného vzdelávania;

keďže užívatelia práva na pobyt sa nesmú stať neprimeranou záťažou pre verejné financie hostiteľského členského štátu;

keďže podľa súčasného práva spoločenstva, ustanoveného prípadovým právom Súdneho dvora, nie je podpora poskytovaná študentom predmetom zmluvy v zmysle článku 7 tejto zmluvy;

keďže právo na pobyt môže byť skutočne vykonané len vtedy, ak je poskytované aj manželskému partnerovi a ich nezaopatreným deťom;

keďže by sa na užívateľov tejto smernice mali vzťahovať správne opatrenia podobné tým, ktoré sú zakotvené najmä v smernici Rady 68/360/EHS z 15. októbra 1968 o zrušení obmedzení ohľadom pohybu a pobytu v rámci spoločenstva pre pracovníkov členských štátov a ich rodiny ([4]) a v smernici Rady 64/221/EHS z 25. februára 1964 o koordinácii osobitných opatrení týkajúcich sa pohybu a pobytu cudzích štátnych príslušníkov, prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo ochrany verejného zdravia ([5]);

keďže sa táto smernica nevzťahuje na študentov, ktorí požívajú právo na pobyt na základe toho, že sú alebo boli zárobkovo činní alebo sú členmi rodiny migrujúceho pracovníka;

([1]) Ú. v. ES C 166, 17.6.1993, s. 16.
([2]) Ú. v. ES C 255, 20.9.1993, s. 70 a Ú. v. ES C 315, 22.11.1993.
([3]) Ú. v. ES C 304, 10.11.1993, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 13. Smernica naposledy zmenená a doplnená aktom o pristúpení z roku 1985.
([5]) Ú. v. ES 56, 4.4.1964, s. 850/64.

keďže svojím rozhodnutím zo 7. júla 1992 v prípade C-295/90 Súdny dvor zrušil smernicu Rady 90/366/EHS z 28. júna 1990 o práve študentov na pobyt [1] s tým, že účinky zrušenej smernice zostávajú zachované do nadobudnutia účinnosti smernice prijatej na príslušnom právnom základe;

keďže účinnosť smernice 90/366/EHS by mala byť zachovaná do 31. decembra 1993, t. j. do dňa, ku ktorému by členské štáty mali mať prijaté príslušné zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia zodpovedajúce tejto smernici;

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely určenia podmienok umožňujúcich výkon práva na pobyt a s cieľom zabezpečenia prístupu k odbornému vzdelaniu na nediskriminačnom základe pre štátnych príslušníkov členského štátu, ktorí boli prijatí na absolvovanie kurzu odborného vzdelávania v inom členskom štáte, členské štáty priznajú právo na pobyt každému študentovi, ktorý je štátnym príslušníkom jedného z členských štátov a ktorý nie je užívateľom tohto práva na základe iných ustanovení práva spoločenstva, ako aj manželovi/manželke tohto študenta a ich nezaopatreným deťom, pričom študent predloží prostredníctvom vyhlásenia alebo podľa svojho uváženia inými prinajmenšom rovnocennými prostriedkami príslušnému vnútroštátnemu orgánu dôkaz, že má dostatok prostriedkov, a teda jeho rodina nebude počas pobytu s ním záťažou pre systém sociálnej pomoci daného hostiteľského štátu, a to za predpokladu, že sa študent zapísal na uznanú vzdelávaciu inštitúciu s hlavným cieľom absolvovať na nej kurz odborného vzdelania a že má uzavreté nemocenské poistenie voči všetkým rizikám v hostiteľskej krajine.

Článok 2

1. Právo na pobyt bude obmedzené na dobu trvania príslušného študijného kurzu.

Právo na pobyt bude potvrdené vydaním dokladu označovaného ako „povolenie na pobyt pre štátneho príslušníka členského štátu spoločenstva“, platnosť ktorého môže byť obmedzená na dobu trvania študijného kurzu alebo na jeden rok v prípade, že kurz trvá dlhšie — v danom prípade bude povolenie každoročne obnoviteľné. V prípade, že rodinný príslušník nemá štátnu príslušnosť členského štátu, bude mu vydaný doklad k pobytu s tou istou platnosťou, s akou bol vydaný štátnemu príslušníkovi, na ktorom je člen rodiny závislý.

Na účely vydania povolenia alebo dokladu k pobytu môže členský štát vyžadovať od žiadateľa len platný preukaz totožnosti alebo pas a poskytnutie dôkazu o tom, že žiadateľ spĺňa podmienky stanovené v článku 1.

2. Na oprávnené osoby podľa tejto smernice sa primerane použijú články 2, 3 a 9 smernice 68/360/EHS.

Manžel/manželka a nezaopatrené deti štátneho príslušníka členského štátu, ktorým bolo priznané právo na pobyt na území členského štátu, majú nárok začať vykonávať zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť kdekoľvek na území daného členského štátu, a to aj v prípade, že nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu.

Členské štáty sa môžu odchýliť od ustanovení tejto smernice iba z dôvodov týkajúcich sa verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a ochrany verejného zdravia; v takom prípade sa uplatnia články 2 až 9 smernice 64/221/EHS.

Článok 3

Táto smernica nezakladá pre študentov, ktorí sú užívateľmi práva na pobyt, nijaký nárok na vyplácanie študijnej podpory zo strany hostiteľského členského štátu.

Článok 4

Právo na pobyt bude trvať dovtedy, dokedy budú užívatelia tohto práva spĺňať podmienky stanovené v článku 1.

Článok 5

Komisia vypracuje najneskôr do troch rokov po dni vykonania tejto smernice a následne každé tri roky správu o uplatňovaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.

Komisia bude venovať zvláštnu pozornosť akýmkoľvek ťažkostiam, ktoré by mohli v členských štátoch nastať v dôsledku uplatňovania článku 1 a ak to bude potrebné, predloží Rade návrhy s cieľom nápravy týchto ťažkostí.

Článok 6

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 1993. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Do tohto dátumu je naďalej zachovaná účinnosť smernice 90/366/EHS.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 7

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 29. októbra 1993

Za Radu

predseda

R. URBAIN

[1] Ú. v. ES L 180, 13.7.1990, s. 30.